

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraenesis De Eleemosyna

Alardus <Aemstelredamus>

[Köln], 1545

VD16 A 1250

Ad omnes quidem faciendam esse eleemosynam, maxi[m]é autem circa
domesticos fidei, pauperesque sanctos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63012)

DE ELEEMOSYNA.

Si gratiam inueni in conspectu tuo, ne transeas seruum tuum. Non quemadmodum nos qui cum peregrinum & pauperem uiderimus, supercilia attollimus, neque dignos existimamus, quos alloquamur. Et si quando innumeris supplicationibus uix tandem molliti, modicum argenti per famulos dari iusserimus, uniuersum quod ad beneficentiam attineat probe nos praestitisse putamus. Abraham uero non ita, sed sumptam famuli personam induit, tametsi ignoraret quosnam suscepturus esset. Nos autem licet manifeste sciamus, quod in pauperibus Christum suscipiamus, neque sic tamen mansueti reddimur, sed cum ille contrario, & obsecret & supplicet, & procidat, nos nihil ominus accedentes conuictis obruimus. Et Abraham quidem omnia per seipsum & uxorem implebat obsequia, nos uero neque per famulos. Si uero & mensam cognoscere uoles, quam ille peregrinis parabat, multam & illic liberalitatem uidebis, non quam exhibebat ipsa cibarium copia, sed potius abundans animi promptitudo.

Ad omnes quidem faciendam esse eleemosynam, maxime autem circa domesticos fidei, pauperesque sanctos.

Hieronimus in Esaiam, capite 5. & 8. Et carnem (ait) tuam ne despexeris. Omnis enim homo caro nostra est. Et iuxta euangelicam parabolam, eius qui de Hierusalem descendebat Hiericho: & a latronibus uulneratus est: ille proximus appellatur, qui benefecerit. Vel certe iuxta lxx. qui dixerunt. Et domesticos seminis tui ne despicias. Domesticos seminis illos intelligamus, de quibus

DE ELEEMOSYNA.

& Apostolus docet omnibus faciendam esse eleemosynam, maxime autem circa domesticos fidei. Illi enim caro nostra sunt & semen nostrum, q̄ de uno nobiscum parente generantur. Ad quos extendebat & saluator manum, dicens: Mater mea & fratres mei hi sunt, qui faciunt uoluntate. n̄ patris mei. Atque ut sciamus unum esse dominum, & noui & ueteris instrumenti. Eadem & dominus loquitur in euangelio, de his qui in die iudicij a dextris staturi sunt: Venite benedicti patris mei, possidete regnum præparatum uobis a constitutione mundi. Esuriui enim, & dedistis mihi manducare. Sitiui, & dedistis mihi bibere. Infirmus eram & in carcere, & uenistis ad me. Peregrinus, & duxistis me in domum uestram. Et nudus, & uestistis me. Illisque humilitate dicentibus se nihil fecisse domino saluatori, respondit: Quamdiu fecistis uni de fratribus meis minimis, mihi fecistis. Hieronymus aduersus Vigilantium. Præterea iisdem ad me relatum est epistolis, quod contra autoritatē apostoli Pauli, imo Petri, Ioannis & Iacobi, qui dextras dederunt Paulo & Barnabæ communicationis, & præceperunt eis, ut pauperum memores essent, tu prohibeas Hierosolymam in usus sanctorum aliqua sumptuum solatia dirigi? Videlicet si ad hæc respondero, statim latrabis meam me causam agere, qui tanta cunctos largitate donasti, ut nisi uenisses Hierosolymam, & tuas uel patronorum tuorum pecunias effudisses, omnes periclitaremur fame. Et hoc loquor, quod beatus apostolus Paulus in cunctis pene epistolis suis loquitur, & præcipit in ecclesijs genti-

D E E L E E M O S Y N A .

um per unam sabbati hoc est, in die dominico, omnes conferre debere, quæ Hierosolymam in sctōrum solatia dirigantur, & uel per discipulos suos, uel per quos ipsi probauerint, & si dignum fuerit, ipse aut dirigat, aut perferat quod collectum est. In Actibus quoque Apostolorum loquens ad Felicem præsidem. Post annos ait plures eleemosynam facturus in gentem meam ueni Hierosolymam, & oblationes & uota, in quibus inuenerunt me purificatum in templo. Nūquid in alia parte terrarum, & in his ecclesijs, quas nascentes fide sua erudiebat, q̄ ab alijs acceperat, diuidere nō poterat. Sed sctōre locorū pauperibus dare cupiebat, qui suas, p̄ Christo facultatulas relinquentes, ad domini seruitutem rota mente conuersi sunt. Longum est nunc, si de cunctis epistolis eius omnia testimonia reuoluerē, in quibus hoc ait, & tota mente festinat, ut Hierosolymam & ad sancta loca credentibus pecuniæ dirigantur, non in auaritiam, sed in refrigerium, nō ad diuitias congregandas, sed ad imbecillitatem corporis sustinentandam, & frigus atque inediam declinandam. Hac in Iudæa usque hodie perseverante consuetudine, non solum apud nos, sed & apud Hebræos, ut qui in lege domini die ac nocte, & patrem non habent in terra, nisi solum Deum, synagogarum, & totius orbis foueantur ministerijs, ex æquitate dūtaxat, non ut alijs refrigerium, & alijs sit iribulatio, sed ut aliorum abundantia, aliorum sustentent inopiam. Respondebis, hoc unumquemque posse in patria sua facere: nec pauperes defu-

DE ELEEMOSYNA.

turos, qui ecclesiæ opibus sustentandi sint. Nec nos negamus cunctis pauperibus etiam Iudæis & Samaritanis, si tanta sit largitas, stipes porrigendas. Sed Apostolus faciendam quidem docet ad omnes eleemosynam, sed maxime ad domesticos fidei. De quibus & saluator in euangelio loquebatur: Facite uobis amicos de mammona iniquitatis, qui uos recipiant in æterna tabernacula. Nunquid isti pauperes inter quorum pannos & illuuiem corporis, flagrans libido dominatur, possunt habere æterna tabernacula, qui nec præsentia possident, nec futura? Non enim simpliciter pauperes, sed pauperes spiritu beati appellantur. de quibus scriptum est: Beatus qui intelligit super egenum & pauperem, in die mala liberabit eum dominus. In uulgi pauperibus sustentandis nequaquam intellectu, sed eleemosyna opus est. In sanctis pauperibus beatitudo est intelligentiæ: ut ei tribuat, qui erubescit accipere, & cum acceperit dolet, metens carnalia, & seminans spiritalia. Quod autem asseris eos melius facere, qui utuntur rebus suis, & paulatim fructus possessionum suarum pauperibus diuidunt, quàm illos qui possessionibus uenundatis, semel omnia largiuntur: non a me eis, sed a domino respondebitur. Si uis esse perfectus, uade & uende oïa quæ habes, & da pauperibus, & ueni sequere me. Ad eum loquitur qui uult esse perfectus, qui cū Apostolis patrē, nauiculā, & rete dimittit. Iste quem tu laudas secūdus & tertius gradus est, quē & nos reci

DE E L E E M O S Y N A .

pimus, dummodo scianus prima secundis & tertijs
præferenda.

Qui sint domestici fidei . Quis item egenus & paup.

Hieronymus questione prima ad Hedibiam.
Interrogas quomodo perfectus esse q̄s pos
sit, & quomodo uiuere debeat uidua, quæ sine libe
ris derelicta est. Hoc idem in euāgelio legis doctor
interrogat: Magister, quid faciens, uitam æternā
possidebo? Cui respondit dominus: Mādata nosti?
Dicit ille, Quæ? Iesus autem dixit: Non homicidiū
facies, non adulterium, non furtum, non falsum di
ces testimonium, honora patrem & matrem, & di
liges proximum tuum sicut teipsum. Et illo dicen
te: hæc omnia feci, dominus intulit. Vnum tibi de
est. Si uis esse perfectus, uade & uende omnia quæ
habes, & da pauperibus, & ueni sequere me. Itaque
& ego tibi dominij nostri respondebo sermonibus:
Si uis esse perfecta, & tollere crucem tuā, & sequi
dominū saluatorem, & imitari Petrum dicentem:
Ecce nos dimisimus omnia, & secuti sumus te, uade
& uende omnia quæ habes, & da pauperibus, &
sequere saluatorem. Non dixit da filijs, da fratribus,
da propinquis, quos etiam si haberes, iure his do
minus præferretur, sed da pauperibus: imo da Chri
sto, qui in pauperibus pascitur. Qui cum diues esset,
pro nobis pauper factus est, qui loquitur in trice
simo primo Psalmo: Ego autem mendicus sum &
pauper, & dominus sollicitus est pro me. Statimq̄
quadagesimi psalmi de eo exordium exordiū est:
Beatus qui intelligit super egenum & pauperem.